

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **J.Z.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2025 r.,

wniosku skazanego

w przedmiocie wyznaczenia obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 81 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W dniu 4 kwietnia 2025 r. (data wpływu do SN – 10.04.2025 r.) skazany J.Z. skierował do Sądu Najwyższego korespondencję (zatytułowaną „wniosek”), w której domagał się wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w niniejszej sprawie o sygn. akt II KK 20/25. Skazany wskazał w złożonym piśmie, że opuścił zakład karny i nie jest w stanie ponieść kosztów obrońcy z wyboru, zaś do wniosku dołączył oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, tudzież zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w Ś. (z 04.04.2025 r.), potwierdzające, że jest on zarejestrowany jako osoba bezrobotna i nie posiada prawa do zasiłku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego był niezasadny i dlatego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że zgodnie z art. 78 § 1 k.p.k. - mającym zastosowanie także w postępowaniu kasacyjnym - oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby wyznaczono mu obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.

Rzecz jednak w tym, że prawo do obrony *in concreto* skazanego J.Z., który wykazał niemożność poniesienia kosztów obrony bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 78 § 1 k.k.), zostało już wcześniej zrealizowane przez jednokrotne przyznanie - z urzędu - obrońcy dla wykonania określonej czynności procesowej objętej przymusem adwokacko-radcowskim. Mianowicie zarządzeniem z dnia 8 października 2024 r. (*vide* k. 585 akt o sygn. II KK 666/22), wyznaczono J.Z. obrońcę z urzędu - adwokata P.M. (Kancelaria Adwokacka w L.), która sporządziła i wniosła na rzecz skazanego kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 września 2024 r., sygn. akt XI Ka 311/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt II K 666/22. W tej sytuacji, w myśl art. 84 § 3 k.p.k. *in fine*, obrońca z urzędu jest również uprawniony do udziału w toczącym się postępowaniu kasacyjnym.

Reasumując, w zaistniałych w przedmiotowej sprawie kasacyjnej (II KK 20/25) uwarunkowaniach procesowych, brak jest racjonalnych podstaw do ustanowienia J.Z. kolejnego obrońcy z urzędu, skoro ma on zapewnioną (na koszt Skarbu Państwa) efektywną pomoc prawną świadczoną z urzędu, a zatem w odniesieniu do skazanego zostały zrealizowane standardy rzetelnego procesu, o czym przekonuje zresztą wniesiona kasacja. Oczywiście niczego w tej materii nie zmienia okoliczność, że z treści pisma skazanego wynika, że tkwi on w przekonaniu, iż nie korzysta z pomocy obrońcy z urzędu, który został mu wyznaczony po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, postanowił jak na wstępie.

SSN Stanisław Stankiewicz

[WB]

[a.t]